

שו"ת..

ש. כאמור יוסף ובנימין נפגשים ומתחבקים הם בזוכים אחד על צוואר חברו. כל אחד ראה ברות הקדש את בית המקדש שהייתה בחלוקת של השני. ובכה עליו שיחרב. וושואלים, ומהו יבכה כל אחד על בית מקדש של השני? שיבכה על שלו?

ת. יוסף ובנימין באים ללמדנו שכשהר אנו רואים שהשני, חבירי בצער עלי להצער בצער, ולא רק לחשב מזל נשזה לא קרה לי או חיללה לשומוץ שאחר מctrען שנכו כל ישראל אחיהם, כאמור יהודי מצער עלי להצער ולהתפלל בשביון, וממילא אם אדאג לאחריו יdag לישלא אהיה בצער.

ג. פשלם: "מה-נדבר, ומה _____" (מד.טז)

ה. מבני זבולון (מוד.טז)

ו. מבני יהודה (מוד.טז)

ג. הופיעו במלomo בראשון של פרעה (מאב)

כ. מחקני פום, בזמן זה פצדיו יוסף ואפיי (מוד.טז)

ק. חתור שבותלים (מוד.טז)

ר. במקום זה הושיב יוסף את אבי ובני (מוד.טז)

ש. מס' יוצאי ירכו של יעקב כבאים מארמיה (מוד.טז)

ת. בר (מוד.טז)

נכון / לא נכון

1. שמעון היה בין האבורים שבאחיהם. נכון / לא נכון

2. בעמיסו בארכץ אשן. נכון / לא נכון

"אֶלְגָּנָּקָס לִבְנֵיךְ"

шибוי דברי תורה מחודדין בפ"ג...

הדלקת הנהר: 16:23

יציאת השבת: פג'ו/טו

כלון תורי לילדיים

מה בפרק זה?

יהודה, שאחכאי להזכיר לעקב את בנימין. פוזה ליאוסף ומקבר אותו ואומר: "כי אין אעללה אל אבי והגער אייננו אתי". דורותים על כר, אין אדם יעללה לשפמים לאחר שנות חייו והוא לא שם לב קה עשה בימי עזורי. אנו כותבים זאת לילדיים הקטנים הנקודים כדי שיתעורר מעתה ולא אחר כר יתקרטט לקה לא עשנו יותר קצوت ולמה לא לפקנו יותר תורה באירועינו. לכן עלי עטה לשום לב על מעשינו. שכן סוף מעשה במקשה תחילתה - סוף עלי עלה הסתכל על הטף וילראות מה באקמת קשוב וילעתו. נתנו דעתינו כדי שרשמה בגיל מוגבר שנוכל לומר בספק עשינו משחו מועיל בימיינו. כל עוד הניר דזיל אפשר לתყון. הטעים בהם כמשל לאולם חתונות כל עוד החתונה לא נגמרה אפשר לאכול.

נכש יהודה לדבר עם יוסף ואומר לו: "בו אדוין". משבירים הפרשנים: 'ב' הכה אטה מכוען, אחים אנו. מה שעני רואה בינו ראה בה ולשינו לא כדי להתקוטט. כאן מלמדנו יהודה יסוד קשוב בעבודת הארץ עם חביבך. אם וראה בכל יהודך את ה'ב' שבוע, את עצמו וידאג לחברון, שכן מה ששנוא עלייך לא תעשה לחברון, אך גם הוא ראה בך את ה'ב' שבוע ויתן לך יסס הוגן ויפשלוים ישרר בו כולם, וכששניהם שונר בו כולם אמי הקב"ה משקה שכיעתו במקומם, שכן גדול בעיניו ה' השלים יותר מכל הדברים.

אבא לא אהב שבעו רבעים. אם שיע אחים רבים על טשוה ואקד קוויה, דיקא לו יעניק האב יותר. כר הקב"ה קפסה את היעדרנים ולهم מעניק יותר. ברגע שעני אהב כל אחד מישראל אמי למעשה אהב את הקב"ה, כי כל יהודי הוא יציר כפי ובו של הקב"ה.

את פ"ש

א. אירה אדולה (מוד.טז)

ב. אח יוסף (מוד.טז)

ג. הפלום שבו שבו בני במלחינים (מוד.טז)

ד. מבני יעקב, אבי חסדים (מוד.טז)

ה. הרלם: "כל תבה שארכיה ל' ברתלהה

השיל לה כתוב __ בסיופה" (לב.ז)

ו. פשרות כשבוע

ז. מבני יהודה (מוד.טז)

ח. כפאות שהורה יוסף על המוצרים להחזיר לו מכבול (מוד.טז)

ט. ילדים קטנים (מוד.טז)

י. רاش אל יוסף לדבר עצמו ומסביר שהוא עבר לשלומו של בנימין (מוד.טז)

כ. נקרא כר ע"ש שנכספים אליו (מוד.טז)

ל. מבני יעקב שנמצא ראשון את כספו בעקב ע"פ רשי"ו (מוד.טז)

מ.gil יעקב ברתלהו? למצרים (מוד.טז)

מוֹשָׁגִים מתח קו בין המושא לתחובה

- יעקב חזרה אל יעקב כשונדע לו שׂוֹסֶף ח' •
- גרייסין של פול נכפל שמו לאות חיבת •
- רועה צאן נשלח ליעקב ע"י יוֹסֵף •
- השכינה רק כשראיית את העגלות האמנתי בקדושה שׂוֹסֶף ח' •
- יעקב תועבת מזכירים •

מי אמר למי?

"פָּנָא אָרְאָה בָּרְעָא שָׁרָא יַמְצָא אֲתָא אָבָא"

ל _____

פָּעַרְתָּ אֶת הַפְּסָוק:

ועלָוָ אלָ אָבָא. הַלְּזַ יְלַלֵּל גְּנוֹת מְכֻלַּת הַלְּלָות.

א גְּדָה וּזְחָטֵבְדָלְמָסְנְוָסְעַפְצָזְקָרְשָׁת
הַגְּלָתְזְחָטְיִכְדָלְמָסְנְוָסְעַפְצָזְקָרְשָׁת

פִּינְתָּאִית בְּיַשׁ - פָּעַרְתָּ אֶת הַפְּסָוק הַבָּא...

"פָּזָעַשׂ תָּא תִּשְׁמַפְפָיא"

ת	ש	ר	ק	צ	ח	ז	ט	ס	נ	מ	ל	כ	י	ח	ב	ג	א	
400	300	200	100	90	80	70	60	50	40	30	20	10	9	8	7	6	5	4

הַשְׁלָמָאֵת הַפְּסָוק

"וַיַּעֲלֹזֶן לְפָנֵיכֶם לְכֶם בָּאָרֶץ
לְכֶם גָּדֶלֶת"

תרמילון: לפלייטה * שאירת * אל-הים * לשום * ולכפות *

פִּינְתָּהַלְכָה "וַיַּגְּדַת לִבְנָךְ"

חויב נשים וקטנים בקדוש

נשים יכולות להוציא את הקאים זכי חותמת קדוש, הואיל והן מוצאות על הקדוש כן התורה כתובם. וכך כשבעל הבית נער מביתו, או שאין יכול לקדש, תקdash קאשה ותוציא את בני הבית זכי חותמת.

קטן איש חי בקדוש אלא מדבר סופרים כדי לחיכם במצוות, והוא יוכל להוציא אחים כתובים בקדוש כן התורה, שכן שיאיש מחויב בקדש אין מוציא אחריהם זכי חותמת.

וכאן יש ללמד, שגם אם בעל הבית נער מביתו, או שאין יכול לקדש, אין לחתן לקטן שהוא פחות מבר מצחה לקדש כדי להוציא זכי חותמה את אמו יותרBei ביתו.

יאולם, אם קלאו לעיר 13 שנה, יוכל לקדש ולהוציא את בני ביתו הגודלים זכי חותמת, אין חוששים שכא אין בוגר גופנית פיו שוכב רבם של הנערים שקהלו להם 13 שנה כבר בוגר גופנית וככל קיומ עדיף שיקדש גדול יותר או קאמ.

מצאו את המילים הבאות בתפוזות * ויאט * עצמות * יהודה * פרעה * אב זון * אח * יולד זקנים * אכל * נער * יוֹסֵף * מצרים * רעב * קריש * קאир * מלע * אדון * אשן * בנימין * ברען * פליפות * קוף * קמרם * אנתנות * בר * לחם * מזון * יעקב * ישראלי * באר שבע * ראות * מנשיה * אפרים * בלוウ * בכר * אשбел *

מי אני?

א. בארץ כאבבה רזקנית _____

ב. רשות _____

ג. אדם שצשה ברית _____

ד. בחולקו נבנה בית במקצת _____

ה. רשלח ליאקב ע"י יוֹסֵף _____

ו. איתה אומרם כשיוצאים לזכר _____

תרמילון:

בנימין * אין אשן * צני * ישראלי * מהול * תפילה לזכר *

מצאו את הפסוקים בפרק זה:

"6,300,80,50,2 - 5,200,6,300,100,6 - 6,300,80,50,6"

ל	כ	ט	י	ח	ו	ז	ה	ד	ה	ב	ג	א
30	20	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	

ת	ר	ש	ק	צ	ע	מ	נ	ס	מ	נ	ס	מ
400	300	200	100	90	80	70	60	50	40	30	20	10

זְיִדְתָּה תְּשֻׁבָּה

מדוע פטר יוֹסֵף את בני מוצאה
מכאברת אדמתם לפרקיה?

כתב סתרים

